

”

تقویت عزت نفس و خودباوری، غنیمت شمردن حق انتخاب، آماده شدن برای مواجهه با مسیر پرچالش، یادگیری روش درست مطالبه‌گری، محبت به هم‌نوع، تقبیح صفات منفی و شناخت دنیای سیاست از کم‌ترین دستاوردهای این تنوع در فیلم و سریال‌سازی آسیای شرقی است

طرح‌مسأله؛ در آثار تولیدی با هدف رسیدن به چاره و باز کردن گره کور مسأله همراه است. یعنی اگر قرار است در یک سریال با ژانر اداری به مصایب کارمندان اشاره شود، هم‌زمان با نشان دادن یک الگوی موفق مدیریتی چالش‌های کارمندان یک به یک حل می‌شوند و ناامیدی شخصیت اصلی یا فرعی سریال در این مسیر بعد از طی چالش‌ها به امید، موفقیت و آرامش پایدار ختم می‌شود.

رقابتی مسموم در مدارس و پذیرش دانشجویها در دانشگاه‌های برتر، حرکت مثبتی در برداشتن یک گام بلند برای باورپذیری به سمت مخاطب عام و همراهی آنان با آثار تولیدی است. اما این آثار در این مرحله متوقف نخواهند شد. مرحله‌ای که در بسیاری از آثار سینمایی ایرانی به عنوان آخرین پرده ثبت شده است و مخاطب را در اقیانوسی از سیاهی و ناامیدی رها می‌کند.

